

РЕШЕНИЕ

№ 1418

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11880** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.91 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

Образувано е по жалба на С. Б. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № АК-01-00028/01.10.2020 г. на областен управител на област С., с което е потвърдена заповед № СОА20-РД08-820/10.07.2020 г. на Кмета на Столична община. Със същата ѝ е отказано издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в несъответствие с материалния закон и в противоречие със Закона за хората с увреждания, поради което се иска отмяната ѝ.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично като поддържа жалбата.

Ответникът, Областен управител-област С., не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № [ЕГН]/05.06.2020 г., подадено от С. Б. А., ЕГН [ЕГН], [населено място], с което е поискала издаването на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на СО. Със заявлението жалбоподателят е декларирал, че е с 50 % ТНР,

съгласно подновено ТЕЛК решение N 1344 от 078/24.08.2020 г. Според експертното решение на ТЕЛК инвалидността е по причина на онкологично заболяване и операция от 2015 г.

Заявлението е разгледано от Областен управител-област С. като е отхвърлена жалбата за издаване на карта за преференциално паркиране, за което е изложила следните мотиви: лицето не отговаря на критериите по чл. 91 от НОДТСО.

Със заповед № СОА20-РД08-820/10.07.2020 г. на Кмета на Столична община е отказано издаване на карта за преференциално паркиране, тъй като заболяванията, посочени в приложеното към заявлението ЕР на ТЕЛК, не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, лицето не ползва инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ. Съответно на лицето не са определени над 90% ТНР поради сърдечни, белодробни и зрителни заболявания.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и е подадена от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера, предвид постановения отказ, той неблагоприятно засяга.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.92 от НОДТСО картите на правоимащите лица, легитимиращи и удостоверяващи правото на преференциално паркиране на територията на Столична община по чл.91 от Наредбата, се издават и преиздават, както и анулират от Кмета на Столична община или оправомощено от него длъжностно лице. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от Кмета на СО. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган. Спазено е изискването за форма на административния акт – заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК реквизити, доколкото в приложимия специален закон – в случая НОДТСО, не са установени различни от посочените изисквания.

В разпоредбите на чл. 91, т.1-5 от НОДТСО изчерпателно са посочени условията, алтернативното наличие на всяко, от които е предпоставка за предоставяне на карта за преференциално паркиране. Според т.1 право на карта за преференциално паркиране имат лицата, които вследствие на увреждането не могат да се придвижват без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, т.е. лица, които не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Определеният процент на трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от ТЕЛК и НЕЛК, следва да е над 50% (петдесет процента).

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, че оспорващата не може да се придвижва самостоятелно без използване на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ и не е в състояние сам да заема изправено положение на тялото без използване на посочените медицински изделия. Този факт може да бъде удостоверен единствено с актове, издадени от компетентните органи на медицинската експертиза /Лекарска консултативна комисия /ЛКК/, ТЕЛК и Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/, както и чрез акт за назначаване и отпускане на помощни средства за медицинска и социална рехабилитация при

условията на ЗХУ. Видно от приетото по делото ЕР на ТЕЛК на оспорващата са определени 50% ТНР за общо онкологично заболяване. Независимо че са й определени 50 % ТНР, същата не страда от заболяване, обуславящо функционален дефицит на опорно-двигателния апарат. Описаните в ЕР противоположания не обуславят признат функционален дефицит на опорно-двигателния апарат, нито необходимост от ползване на изчерпателно посочените помощни средства за придвижване. По делото не се твърди, а и не са представени доказателства за установена от специализираните органи необходимост от използване на чужда помощ или медицински изделия за придвижване и заемане на изправен стоеж, което обуславя извод, че оспорващата не отговаря на посочените нормативни изисквания за издаване на карта за преференциално паркиране, установени в т.1 на чл.91 от НОДТСО.

Не се установява от доказателствата по делото и наличието на някое от другите основания, посочени в т. 2-4 на чл.91 от НОДТСО. Приложимостта на основанието по т.5 на чл.91 в случая е изключено.

От изложеното следва, че към датата на постановяване на оспорената заповед оспорващата не е отговаряла на изискванията, установени в НОДТСО за предоставяне на право на преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране на определените за това места. Наредбата е нормативен административен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК и следователно нейните норми са задължителни за всички до тяхната отмяна. Съгласно определението, дадено в § 1, т.2 от ДР на Закона за хората с увреждания /ЗХУ/ „Хора с трайни увреждания“ са лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществения живот, и на които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто. Придвижването е част от тези дейности, като за определени хора с трайни увреждания то може да бъде осъществено преимуществено или само с ППС. В разпоредбата на § 1, т.16 тази категория е определена като „лица със затруднения в придвижването“ - които имат трайно оформен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Паркирането в този случай следва да се разглежда като елемент на придвижването с ППС. С разпоредбата на чл.91 от НОДТСО се дават преференции на тази категория лица с трайни увреждания, които имат затруднения в придвижването и за които паркирането като елемент на придвижването е от жизнено важно значение с оглед осъществяване на целите, посочени в чл.2 от ЗХУ. Не съществува равенство между различните по степен и характер трайни увреждания. За част от хората с трайни увреждания придвижването на собствен ход не създава затруднения, поради което те се нуждаят в по-малка степен от преференции при паркирането, отколкото лицата със затруднения в придвижването. Оспорващата не попада в категорията на лица, посочени в чл. 91 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Заболяването й не съответства на посочените в т.1 на чл.91 от НОДТСО, а освен това разпоредбата изисква кумулативното наличие на процент ТНР, по-висок от 50 %, и наличието на увреждане, което не позволява придвижване без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, каквито фактически установявания в случая не са налице.

Нормите на чл.91 от НОДТСО не могат да се тълкуват разширително - определените в тях критерии са обективни и се установяват въз основа на медицинска документация. Предвид факта, че оспорващата не е представила доказателства, които да я определят

като правоимащ по смисъла на чл.91 от НОДТСО, отказът на Кмета на Столична община да издаде карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места, обективиран в оспорената заповед, е законосъобразен.

По тези съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и при липсата на направено от ответника искане за присъждане на разноски съдът счита, че не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № АК-01-00028/01.10.2020 г. на областен управител на област С., с което е потвърдена заповед № СОА20-РД08-820/10.07.2020 г. на Кмета на Столична община, с която ѝ е отказано издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: